

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELŐLELŐ SZAKKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
víztisztító Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.
Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

HALÁSZAT - (FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI

Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST, V.,
:: :: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. :: ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässer-
seitigung Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: Hivatalos rész. (Jog eset) — Pisztrángtenyésztés klórozott vízben. *Roth Gyula.* — A svájci tavak halászatáról. *L. —* Halászati kiállítás. *Fischer Frigyes.* — A pók. *Porgányi László.* — A sporthorgász egyesületek feladatai. *L. Kiss Aladár.* — Társulatok — Egyesületek. — Újdonságok — Vegyesek. — Tógazdasági teendők május hónapban. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Amtliche Mitteilung. (Ein Rechtsfall.) — Forellenzucht in gechlortem Leitungswasser. Über die Fischerei der Seen in der Schweiz. — Fischerei-Ausstellung. — „Pók“. (= „Spinne“. Ein Fischereigerät.) — Die Aufgaben der Sportfischvereine. — Gesellschaften und Vereine. — Vermischte Mitteilungen. — Aufgaben des Teichwirtes im Monat Mai. — Fischpreise. — Annoncen.

HIVATALOS RÉSZ.

Jog eset.

Zárt víz módjára halászható vízben eredménytelen
halfogás lopás kísérlete.

1930. Hb. 34/5. sz.

A Magyar Szent Korona nevében!

A Hatásköri Bíróság

lopás vétségének kísérletével, majd halászati kihágással terhelt V. J., K. Gy. és S. K. k.-i lakosok büntető ügyében a k.-i kir. járásbíró és a k.-i járás főszolgabírája között felmerült hatásköri összeütközés tekintetében Budapesten, az 1931. évi február hónap 16. napján tartott nyilvános szóbeli tárgyalás alapján, az alulírott napon meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Ebben az ügyben az eljárás a rendes bíróság hatáskörébe tartozik.

I n d o k o l á s:

I.

Az m. kir. sz.-i III. csendőrkerület k.-i őrsé K.-en az 1930. évi április hó 28. napján tettenérte V. J., K. Gy. és S. K. ottani lakosokat, amint szigonyokkal a Balaton vizében halásztak. Az őrs a feljelentést lopás

kísérlete címén a k.-i kir. járásbírósnál tette meg.

A k.-i kir. járásbírósnak 1930. évi május hó 8. napján B. 2474/1930. szám alatt hozott végzésével az ügy iratait a k.-i járás főszolgabírájához tette át azzal az indokolással, hogy a feljelentés adatai szerint az 1925. évi XLIII. tc. 20. §-ának a) pontjába ütköző halászati kihágás forog fenn, amelynek elbírálása ugyan e törvény 28. §-a értelmében a közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik.

A k.-i járás főszolgabírája 1930. évi június hó 24. napján 1930. kih. 409. szám alatt kelt átiratával, hivatkozva a Hatásköri Bíróság 1929. Hb. 71/6. számú határozatára, az iratokat a k.-i kir. járásbírósnak továbbírt eljárás végett visszaküldte.

A k.-i kir. járásbírósnak 1930. évi július hó 25-én B. 2474—1930/4. számú végzésével a bírósági hatáskört lezállító korábbi végzését fenntartotta azzal a megokolással, hogy az 1925. XLIII. tc. 19. §-a értelmében lopás csak akkor forog fenn, ha valaki zárt vízből halat fog, míg ha engedély nélkül halászik, akkor az említett törvény 20. §-ának a) pontjába ütköző halászati kihágást követi el. Tehát a törvény kifejezetten rendelkezik halfogásról és egyszerű halászásról. A 19. §-ban statuált lopás sui generis bűncselekmény, amely kiterjesztőleg nem magyarítható. Aki a törvény 20. §-ában meghatározott esetekben csak halászik, de halat nem fog, annak cselekménye lopás kísérletének nem minősíthető, mert az eredmény nélküli halászás csak előkészítő cselekmény, ami pedig nem büntethető. Ilyen esetben meg sem álla-

pítható az az érték, amelyet a terhel által kifogni remélt halmennyiség ér. Ez esetben az érték époly joggal tehető 200 pengőn aluli, mint azon felüli értékre, amidőn az egyszerű halászás lopás büntette kísérletének is volna minősíthető. Sőt az érték 10 pengőn alulinak is megállapítható, ez esetben pedig csak tulajdon elleni kihágás forogna fenn, amelynek kísérlete a Kbtk. 26. §-ának 2. bekezdése értelmében nem büntethető.

A k.-i járás főszolgabírája nemleges hatásköri összejöttetését észlelte és elrendelte az iratoknak a Hatásköri Bírósághoz való felterjesztését.

Minthogy a hatáskört leszállító határozatok a felelkel való közlés hiányában nem voltak jogerősek, a Hatásköri Bíróság az iratokat a jogerő tárgyában szükséges pótlás végett az ügyben eljáró hatóságoknak rendelettel visszaküldte.

A Hatásköri Bíróság által elrendelt póteljárás során a k.-i járás főszolgabírája a hatáskör tárgyában 1930 szeptember 13-án 1930. kih. 409. szám alatt szabályszerű határozatot hozott, amelyben a közigazgatási hatáskör leszállítását a Hatásköri Bíróság 1929. Hb. 71/6. számú határozatában foglaltakkal indokolta. A fellebbvitel elmaradása folytán mind a rendes bíróságnak, mind a közigazgatási hatóságnak a hatáskört leszállító határozata jogerőre emelkedett.

II.

Nyilatkozatot nyújtott be a törvényes határidőben a m. kir. földművelésügyi miniszter, aki annak a jogi álláspontjának adott kifejezést, hogy ebben az ügyben az eljárás a rendes bíróság hatáskörébe tartozik.

III.

Az 1925 : XLIII. tc. 5. §-a szerint olyan tavakban, amelyeknek halászatára jogosultak társulattá alakultak, a halászat a földművelésügyi miniszter engedélyével és az általa jóváhagyott üzemterv szerint úgy gyakorolható, mint a zárt vizekben.

Az 1925 : XLIII. tc. 19. §-a szerint pedig az, aki zárt vízből (1888 : XIX. tc. 13. §) vagy zárt víz módjára halászható vízből (1925 : XLIII. tc. 5. §) a halászatra jogosítottak engedélye nélkül fog halat, a lopásról szóló törvényes rendelkezések szerint büntetendő.

A jelen esetben nem vitás, hogy a terheltek a halat a Balaton tavából akarták fogni, amelynek halászatára jogosultak társulattá alakultak és amelyet a m. kir. földművelésügyi miniszter 12.222/V. B. 1927. számú engedélykiratával kifejezetten is zárt víz módjára halászható vizek nyilvánított.

A terheltek nemcsak halászejegy nélkül halásztak, de a halászatra egyedül jogosított Balaton Halászati Részvénytársaságnak engedélyét is nélkülözték a halászhathoz. Ezenfelül nem nyílt vízben, hanem zárt víz módjára halászható vízben halásztak. Ennélfogva cselekményük súlyosabb büntetőrendelkezés alá esik, mint az 1925 : XLIII. tc. 20. §-ának a) pontjában meghatározott halászati kihágás, jelesen azt az idézett törvény 19. §-a értelmében a büntetőtörvénykönyvnek a lopásról szóló törvényes rendelkezései szerint kell büntetni.

Téves a k.-i kir. járásbíróságnak az a jogi álláspontja, hogy csak a (befejezett) halfogás minősül a Btk. rendelkezései szerint, mert ez azt jelentené, hogy a zárt vízből, illetőleg a zárt víz módjára halászható vízből való hal-lopásnak nincsen kísérlete. Az 1925 : XLIII. tc. 19. §-a éppen úgy, mint a büntetőtörvénykönyvnek rendelkezései — kivéve azokat, amelyek bizonyos bűncselekmények előkészítő, vagy kísérleti elemeit önmagukban sui generis delictummá minősítik —, a bűncselekmény tényálladékanak meghatározásánál elsősorban a befejezett

(bevégzett) bűncselekményt tartják szem előtt. Ez a szempont jut kifejezésre a halászati törvény novellájának terminológiájában, a „halat fog“ szavakban. Már most, valamint a Btk. rendelkezései alá tartozó egyéb lopási cselekménynél a bevégzett lopással, azonképpen az 1925. évi XLIII. tc. 19. §-a alá eső hal-lopás esetében a halfogással, mint bevégzett cselekménnyel a véghezvitel megkezdése, vagyis a kísérlet áll szemben. Az idézett törvényhelynek a Btk. rendelkezéseire utalásával ugyanis adva van a jogi lehetőség a Btk. kísérleti szabályainak a zárt vízből célzott hal-lopás esetében való alkalmazására is, tekintve, hogy a büntetőtörvénykönyvnek a lopás vétsége büntetéséről szóló 339. §-a értelmében már a lopás vétségének kísérlete is büntetendő. E felfogás helyességét támasztja alá a halászati törvény novellájának javaslatához fűzött miniszteri indoklás is, amely a 19. §-al kapcsolatban kifejezetten felhívja a büntetőtörvénykönyvnek a kísérletre vonatkozó rendelkezéseit.

Halfogó szigonynak zárt vízbe merítése több, mint előkészítő cselekmény; az a véghezvitel megkezdésével egyértelmű. Előkészítő cselekmény a szigonynak a víz partjára vitele. Az 1925 : XLIII. tc. 20. §-ának a) pontja alá eső halászati kihágás csak akkor forog fenn, ha valaki — akár nyílt vízben, akár zárt víz módjára halászható vízben — a halászatra jogosultnak a beleegyezésével ugyan, de anélkül halászik, hogy halászejegyet váltott volna, amidőn is a kihágás tényálladéka szempontjából merőben közömbös, hogy fogott-e halat vagy sem. Mihelyt a zárt víz, illetőleg a zárt víz módjára halászható víz halászatára jogosultnak a beleegyezése (engedélye) hiányzik — még ha mindjárt halászatijegy birtokában halászott is az illető —, lopási (jogtalan eltulajdonítási) célzat forog fenn, akár fogott halat, akár nem. Ilyen körülmények között, figyelemmel arra is, hogy a zárt vízben élő hal nem uratlan jószág, hanem a meder tulajdonosáé (1925 : XLIII. tc. 1. §), egyáltalán nem felelne meg a törvényhozó szándékának és mindenképpen visszasvolna: a befejezett halfogást lopásnak, a csupán megkezdett, de be nem végzett halfogást pedig, amelyről a lopási szándék éppen úgy kétségtelenül megállapítható, egyszerű halászati kihágásnak minősíteni.

Tekintve, hogy a jelen esetben a terheltek zsákokkal felszerelve, harmadmagukkal szigonyokkal kísérelték meg a halfogást, az eset körülményei arra látszanak mutatni, hogy a terheltek nem szórakozásból, hanem anyagi érdektől vezéreltetve jártak el s hogy szándékuk minél több és minél nagyobb hal kifogására irányult, aminél fogva az eltulajdonítani célozott hal értéke a 10 pengő értéket mindenestre meghaladónak látszik. Így tehát legalább is lopás vétségének kísérlete látszik megállapíthatónak.

Minthogy pedig lopás vétségének kísérlete miatt az eljárás a Bp. életbeléptetéséről alkotott 1897 : XXXIV. tc. 18. §-a első bekezdésének I. 1. pontja alapján a kir. járásbíróságnak, vagyis a rendes bíróságnak a hatáskörébe tartozik, ennél fogva a k.-i kir. járásbíróság mint rendes bíróság és a k.-i járás főszolgabírája mint közigazgatási hatóság között az 1907 : LXI. tc. 7. §-a 1. bekezdése 1. pontjának megfelelően felmerült nemleges hatásköri összejöttetés a rendes bíróság hatáskörének megállapításával kellett megszüntetni.

Kelt Budapesten, a Hatásköri Bíróságnak az 1931. évi február hónap 16. napján tartott nyilvános ülésében. Benedek Sándor sk. a m. kir. Közigazgatási Bíróság másodelnöke mint a Hatásköri Bíróság elnökének helyettese, dr. Sélley Barnabás sk. kir. kúriai bíró, elnök.

Kihirdettetett az 1931. évi február hó 16. napján. Benedek Sándor sk. a m. kir. Közigazgatási Bíróság másodelnöke mint a Hatásköri Bíróság elnökének helyettese, dr. Vörös Ernő s. k. kir. ítélőtáblai bírósági, a Hatásköri Bíróság tanácsjegyzője.

A kiadmány hitelül: dr. Vörös Ernő sk. kir. ítélőtáblai bírósági, a Hatásköri Bíróság tanácsjegyzője.

F.

Sporthorgászok figyelmébe!

A soproni magyar kir. erdőmérnöki és bányamérnöki főiskola tanulmányi halászföldületén korlátozott számban kapható

horgászási engedély pisztrángra május hó 1-től szeptember hó 30-ig terjedő időre.

Érdeklődőknek megkeresésre szívesen szolgál bármilyen felvilágosítással a főisk. halgazdasága

(Cím: Sopron. Főiskola)

Pisztrángtenyésztés klórozott vízben.

Irta: Roth Gyula.

A soproni m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola erdőművelés-, vad- és halgazdaságtani tanzséke a főiskola régi otthonában, Selmechányán, jól felszerelt halgazdasággal bírt, mely a ponty- és pisztrángtenyésztésre volt berendezve. A főiskolának soproni új otthonában arra törekedtem, hogy hasonló berendezéseket létesíthessek itt is. Hiszen úgy a pisztráng-, mint a pontytenyésztésre megvannak itt a természeti feltételek. A tervnek megvalósítása elé súlyos akadályok gördültek és a pontytenyésztést, melyre pedig kiváló alkalom volna a város környékén, amelynek tervei is már részletesen ki vannak dolgozva és amelyre a főiskolai oktatásnak igen nagy szüksége volna, máig sem sikerült megvalósítanom.

Ellenben három év óta biztosítani tudtam a pisztrángtenyésztéshez alkalmas területet. A pisztráng Sopron vidékén eredetileg nem honos, értesülésem szerint néhai Manninger Adolf orvos honosította meg, szivárványost is és sebespisztrángot is. Megmaradna u. i. mesterséges segítség nélkül is, de már régebbi idők óta segítik a természetes szaporodást költéssel, ill. a költött porontyoknak a patakba való helyezésével. Alkalmas halterületnek biztosítása végett, sajnos, súlyos áldozatot kellett hoznunk, mert a főiskola tanulmányi vadászterületét szelő és pisztrángra alkalmas pataknak addigi bérlői nem törődtek avval, hogy a szakoktatás érdekei követelik, hogy a főiskola szerezzen alkalmas területet és a bért ugyan csak felverték az árverésen. A mesterséges tenyésztésre csak az elmúlt évben tudtam berendezkedni, mert csak akkor kaptam rendelkezésemre a főiskolai épületnek pincesorában levő alkalmas helyiségét, mely eredetileg fürdő, ill. tusoló helyiség volt.

Ebben a helyiségben földbe süllyesztett $2.50 \times 0.6 \times 0.6 = 0.9 \text{ m}^3$ térfogattal bíró beton medencében tartom összel az anyahalakat és nyáron az eladásra szánt készletet.

A tenyésztésre 2 drb kaliforniai költőedény és 2 drb költővályu szolgál, ezeknek vízzel való ellátásához a soproni vízvezeték vizét kell használnunk, amelybe a kórokozó anyagok elpusztítása érdekében hi-ként maximálisan 2.8 gr klórt adnak. Az e körül szerzett tapasztalataim indítottak főképpen ennek a cikknek megírására.

Nem tudtam sehonnan sem kapni adatot, hogy vajon a hal miképpen bírja az ily klórozott vizet? Némi tapasztalatom ugyan volt, de az sem klórozott vízről. Még Selmechányán ugyanis megtörtént, hogy beteg pontyokat híg dezinficiáló folyadékkal — hipermangánsavas kálinak rózsaszín oldatával vagy nagyon híg formaldehiddel — kezeltem és egy darabig ilyen vízben tartottam is, de csak negyed- vagy félóráig. Bajuk nem lett. Nem fektettem súlyt rá és nem kutattam, meddig bírják, nem is volt lehetőségem, mert nem tudtam biztosítani a dezinficiáló anyagnak állandó és ellenőrizhető mennyiségét a vízben; nem is gondoltam arra, hogy valaha az elé a kérdés elé kerüljek, hogy megélhet-e a hal a dezinficiáló anyaggal kezelt vízben.

A régebbi tapasztalataim alapján és abból a talán primitív, de mégis bizonyos alappal bíró gondolatból kiindulva, hogyha az embernek nem árt meg a klórozott víz, a hal is kell, hogy bírja és hogy Romwalter kollégám adatai értelmében a soproni vízvezeték vizében szabad klór nincs, csak kémiaiilag megkötött, úgyhogy annak nem lehet káros hatása, egyszerűen befogtam egy-néhány pisztrángot és beleraktam őket a kövekkel szépen kirakott betonmedencébe, természetesen vékony sugárban állandóan csurgatva a vizet.

Nem esett semmi bajuk, a medencébe adott gilisztákat pontosan megették, azután Salmona-t kaptak, amit szintén vígan elfogyasztottak.

Időközben berendeztem a pisztrángköltő kamarát és elhelyeztük az ikrát. A költés várakozáson felül sikerült, kevés volt a veszteségünk, a kerek 14.000 (tizennégyezer) petéből csak 1377-et kellett kiselejtenünk, alig 10 %-ot, a kikelő porontyokból ismét 977-et, amivel a veszteség az egész idő alatt 16 %-ra emelkedett. Megjegyzem, nagyon szigorúan selejteztam és a csak gyanús petét is kidobtam. Még soha ilyen csekély veszteséggel nem költöttem. Ennek okát a klórozott vízben keresem, mert a klórozás megölte a kórokozó csirákat vagy legalább is lényegesen lepassztotta azok számát. A selmechányai víz viszont nem volt jó, mindig feltűnő sok volt benne a beteg pete.

Azokat a porontyokat, amelyek szikzacskója már nagyon leapadt, részletekben — fejlődésükhöz mérten — kirakjuk a patakba; sajnos nem rendelkezem erre alkalmas apróbb tavakkal, amikbe a porontyokat kitehetném, amíg megnőnek akkorára, hogy kevésbé kelljen féltennem őket. Selmechányán két ily tavacsánk volt és ott láttam, hogy mennyire előnyös, ha az ember csak három-négyhónapos korában vagy még később rakja ki az ivadékokat a patakba.

Egy részét a porontynak kísérletképpen benn is fogom tartani a költőkamarában, először a kaliforniai edényben, amelynek alját gyep-téglával béleltem ki. Így csináltam Selmecen is, de ott annyiban volt könnyebb a helyzet, mert közvetlenül a patak vízből láttam el a költőedényt, abban volt plankton is. A klórozott vízben azonban plankton-tenyésztés aligha várható, még a gyep-téglával sem. (Erről nincs még semmi tapasztalatom, talán akad a lap olvasói között, akinek van!) A víz is elég hideg, jelenleg $4-5^\circ \text{C.}$, nyáron is csak pár fokkal melegebb. Nagyobbmértvű plankton-fejlődésre semmi esetre sem számíthatunk, egyéb természetes táplálékra még

kevésbé, tehát tisztán csak a mesterséges etetésre leszünk szorítva. Később külön faládában fogom elhelyezni az apró porontyokat, abban akarom őket tartani legalább két hónapig, május közepéig.

Az eredményről annak idején be fogok számolni.

A svájci tavak halászatáról.

C) A neuchâтели tó halászata.

(Folytatás.)

A neuchâтели vagy neuenburgi tó alig több, mint egyharmad annyi területet borít el (214 km²), mint a Balaton, de víztömege hétszerannyi, mivel közepes mélysége 65 méterre tehető, 154 méteres legnagyobb mélység mellett. A tó 38 km hosszúságban húzódik a Jura hegység keleti lábánál, egész partvonala pedig 88 km. A vele összeköttetésben levő Morati (Murteni) és Bienne-i (Bieli) tavak medre már az Aare folyó völgyében húzódik és így mindhárom tó a Rajna vízrendszerébe sorozódik, akárcsak a Bódeni tó.

A tó vízének tulajdonjogán három kanton osztozik, Neuchâtel, Vaud és Freiburg, amelyek között 1917 óta halászati konkordátum létesült és ettől az időtől fogva a halfogások kimutatását s egyéb halgazdasági vonatkozású statisztikát úgy itt, mint a Morati tóban kötelezővé tették.

A neuchâтели egyetem állattani professzora, Fuhrmann O. dr., valamint a kanton halászati felügyelője, Vouga dr.¹ módszeres tudományos vizsgálódások alapján, átgondolt terv szerint munkálkodnak a tó halállományának behelyezésekkel való nemesítésén; az utóbbi által egy évtized alatt gondosan gyűjtött adatokra támaszkodva, asszisztense, Mauvais dr. nagyszabású összehasonlító tanulmányt tesz közzé a Bulletin suisse de pêche et pisciculture-ban a neuchâтели és Bódeni tavak ichtyologiai gazdagságáról.²

Ezeket az érdekes tanulmányokat olvasva egyrészt ritka harmonikus együttműködése szökik szemünkbe a halbiológia és halgazdaság képviselőinek,³ másrészt újabb meggyőző bizonyosságát látjuk annak, hogy a halfogási statisztikáknak milyen messzevágó jelentősége van a gyakorlati halászat szempontjából is.

A három kanton közül 1929. évben Neuchâtel 318, Vaud 181, Freiburg 126, összesen az egész tóra tehát 625 halászati engedélyt adtak ki, amelyek évi díja 120 és 10 frank között váltakozott. A befolyó díjak (1929-ben 29.000 frank) az általános kiadások levonása után felosztatnak az egyes kantonok között.

A neuchâтели tó halállományában úgy mennyiségre, mint értékre nézve szintén a marénák játsszák a főszerepet. Ezeken kívül még a pisztráng, sügér és csuka szerepelnek számottevő mennyiségben. A mi tömeghalaink, a keszegfélék elenyésző mennyiségét, alig 4%-át teszik ki az összes halfogásnak. Ez a tó minden időben híres

¹ Le rôle des palées et des bondelles dans l'économie piscicole du lac de Neuchâtel par M. Vouga, insp. gén. de la pêche. Bull. suisse 8—11., 1929. évf.

² Richesse ichtyol. des lacs de Const. et de Neuch. 1930. 8—12., 1931. I. szám. A tanulmány közlése folyamatban van. Továbbá: Les pêches de bondelles pendant l'été 1929. Bull. suisse 1929. dec.

³ Az egyetem állattani tanszékének és a halászati felügyelőségének kísérleti telepein 1928-ban csukapetéket kelletésével foglalkoztak és 400.000 palée-ivadékot hoztak életre a tóba helyezés céljaira. Bull. suisse stb. 1929. 57. I.

volt arról, hogy nemes halban való gazdagsága folytán mindig jó kenyeret adott a halászáinak. De csak 1917 óta, amikor az első halfogási statisztika elkészült, lehet pontos, számszerű adatokkal értékelni a halállomány nemesedését, a tó halgazdasági jelentőségének növekedését. Ezt a fejlődést alább beszédes számoszlopok fogják illusztrálni.

A neuchâтели tó coregonusai közül a kis marénákhoz tartozó *bondelle* (Cor. exiguus, var. Bondelle) és a nagy marénák közé számító *palée* (Cor. Schinzi, var. Palea) a legfontosabbak. Az elsőnek megfelel a Lémangravenche-a, a másikkal a nagy tó ferája; a Bódeni tóban a nagy szemű maréna (Gangfisch), illetve a kék maréna (Blaufelchen) a megfelelő fajváltozatok. A *bondelle* a mély zónában tartózkodik, a *palée* az ú. n. pelágikus, nyíltvízi régiókat népesíti be. Nagy előnye azonban a neuchâтели tónak, hogy nagy marénája, a *palée*, a tó partjai közelében ívik, ami lehetővé teszi, hogy ennek a nemes halnak mesterséges tenyésztését aránylag könnyen, sikeresen és nagy tömegekben folytathassák, míg a Léman ferája a tó nagy mélységeiben ívik, ami mesterséges szaporítását rendkívül megnehezíti.

A *palée* ivási ideje november közepétől január elejéig tart, a petéknek két teljes hónap kell, amíg kikelnek. Hathónapos korában a *hím* *palée* 4—5 cm hosszú és fél—egy gramm súlyos. Egyéves korban még csak 9—12 cm és 16—30 gr súlyos. Csak a negyedik évben válik a *hím* *palée* ivaréretté, 35 cm hosszúság és 4—600 gr súly mellett. Összesen négyszer ívnak a neuchâтели tóban, ahol hétévesnél idősebb *hím* *palée*-t csak néhány darabot láttak 12 év alatt.

Míg tehát az angolna és a legtöbb lazacféle csak egyszer ívik életében és azután meghal, akárcsak a méhek hímjei, — a coregonusok ivása háromszor, négyszer és egészen ritka esetekben ötször ismétlődhetik meg. A nőstény marénák kora jóval hosszabb, mint a hímeké. Mikor az ikrás *palée* először jelenik meg az ívóhelyeken, jóval nagyobb, mint a teljes: legtöbbször 5—600 grammot nyom, 38—45 cm hosszú és nagyobb része 5—6 éves. Csak mintegy 8%-a a nőstényeknek kerüli el a hálót, betegségeket és éri el a 7., 8., igen-igen kevés a kilencedik évet; tízéveset mindössze egy darabot találtak idáig. A *palée*-kor eme legvégső határát elérte ikrás már 56 cm hosszú és két és fél kg súlyos volt.

A kis maréna, a *bondelle* január közepén ívik a tó nagy mélységeiben. Ennek a hímje hároméves korban lehet ivarérett és 120 gr súly mellett 22 cm hosszú; ezután még kétszer ívik és csak egészen kivételesen éri el a hatodik évet. Ezek az öreg hímek akkor 30 cm hosszúság mellett 300 gr súlyosak, vagyis a közönséges piaci halnál még egyszer nagyobbak. Közel ezer drb göröcsövilag vizsgált *hím* közül csak egyet találtak hétéveset. Átlagos életkora tehát 5 esztendő. A nőstény *bondelle* hasonlóképpen 120 gr súlyos és 22 cm hosszú, amikor először ívik és ezekből is csak cca. 2% ívik negyedszer is hatéves korában. Egyetlenegy *bondellát* találtak, amely 8 évet is elérte 400 gr súlyban és 34 cm hosszúságban. Megjegyzendő, hogy a legalaposabb vizsgálatok és a legpontosabb statisztika sem tudja biztosan megállapítani, hogy pl az öt éves, ikrával telt hal hányadszor ívik, mert könnyen lehetséges, hogy az öt éves korban kifogott ikrás esetleg visszamaradt az ivari fejlődésben és csak másodszor, nem pedig harmadik ízben jelentkezett a szaporodás aktusára.

Mivel a *palée* a part közelében ívik, könnyű ebből ívás idején tetszésszerű mennyiségű tenyészanyagot kifogni és mesterséges megtermékenyítés után ikráikból

nagy tömegeket kikeltetni. A bondellánál, amely a mély-
ségekben ívik, ez már sokkal nehezebb. Mikor ezeket a
fenékről kiemelik, a nagy nyomáskülönbség folytán idő előtt
megtörténik az ivar kilövelése, úgyhogy ennél a halfajnál
a mesterséges tenyésztés kézi erővel nem vált be, miért
is csak az ivás ideje alatti kíméletre szorítkozhatik a
szaporításra való törekvés.

Viszont a palée-nál, amelyből egy kiemelt halpár
8—10.000 drb mesterségesen keltetett ivadékot szolgáltat,
melyek a legjobb körülmények között helyezhetők bele
a tóba, nyugodt lélekkel lehet a halászatot erre a halra
ívási időszakban is folytatni, mert hiszen a jövő halmem-
zedék szaporaságáról bőségesen gondoskodva van. *Vouga*
halászati főfelügyelő szerint, a nyert adatok alapján ilyen
értelemben kellett módosítani az elavult halvédelmi tör-
vényt és „minden félelem nélkül, hogy a tó halgazda-
sági jövőjét veszélyeztetjük, megengedhettük a halászok-
nak, hogy a palée ívási ideje alatt is halászhassanak.”
Viszont a jövő érdekében az utolsó években először 20,
később 30, végre 40 millió palée-ivadékot halasítottak
be a tóba, evvel biztosítván ennek a nemes halnak kíván-
atos gyarapodását. Így volt aztán elérhető, hogy míg
1917-ben a palée-ból és bondellából összesen 880 q volt
a fogás, 1922-ben a két fajból már 1510 q-ra, 1928-ban
pedig 1771 q-ra szaporodott az összes halfogás. Ebből
a mennyiségből 737 q volt a palée és 1034 q a bon-
delle. Kereken a duplájára emelkedett tehát a termelési
eredmény ebből a nagyon keresett két nemes halfajból.

Az 1929-i statisztika szerint, nyilván a rendkívül
hosszú és szigorú tél miatt, némi visszaesés konstatálható.

Halfaj	Súly q-ban	Érték sv. frankban	Közép ár pro kg/fr.
Palée	400	154.000	3.84
Bondelle	1072	269.000	2.50
Pisztráng	73	42.000	5.79
Tavi száibling	16	4.600	2.82
Sügér	326	73.000	2.24
Csuka	65	22.600	3.46
Menyhal	13	1.500	1.13
Ponty	12	1.800	1.50
Keszegféle	86	7.000	0.82
Göndérféle	74	7.700	1.03
Compó	14	2.200	1.50
Angolna	0.9	192	2.18
Harcsa	0.1	8	0.80

Összes fogás 2155 métermázsa 586.000 sv. frank
értékben, ami hektáronként kerek 10 kg súlyú és 27.25
frank értékű halhúshozamnak felel meg. 1928-ban
2488 q volt az összfogás 673.000 frank értékben, ami
11.5 kg-os és 31.28 frankos havonkénti hozamot jelent.

A nemes halak, nevezetesen a szalmonidák túl-
nyomó többsége (72—75%) jellemzi tehát ezt a szeren-
csés halas vizet, amelyben az összes kifogott hal kilogramm-
jának tízéves *átlagértéke 2.88 sv. frank, vagyis 3.17 pengő*,
tehát jóval magasabb, mint akármelyik más svájci vagy
német tóban, természetes vagy mesterséges halgazda-
ságban, a pisztrángtavakat kivéve.

Ez a páratlanul előnyös helyzet elsősorban a cél-
tudatos, tudományos alapokon nyugvó haltenyésztési
tevékenység eredménye, amit mindennél meggyőzőbben
bizonyít az a tény, hogy a szalmonidák hozama tíz év
alatt, a statisztika kötelezővé tétele óta 53%-ról (1919)
emelkedett fel a fenti 75%-ra (1928), más szóval több
mint 40%-kal lett nemesebb és értékeesebb a tó hozama,
mint egy évtized előtt volt.

Halfogási eszközök tekintetében a neuchâтели tó
szerszámai alig különböznek a Lémanéitól. A palée-át
kisebb-nagyobb *húzóhálókkal*, a bondellát különleges,
bondellière nevű lebegő hálókkal halásszák, mely utóbbiak

60—70 m hosszúak, másfél-két m magasak és 28—38 mm
szembőségűek. Ezekből a lebegő hálókból huszat is
összeillesztenek egy hatalmas hálóra, melyet az áramlás
vagy hullámozás irányában helyeznek el. A sügér fogására
a *berfou* nevű hálót használják, azonkívül a *tramail*
háromrétű tükörhálót és többféle varsa (*nasse*) is hasz-
nálatban van. A neuchâтели tavon a motoros halászhajók
használata nincs korlátozva úgy, mint a Bódeni tavon,
mert 1928-ban a három kanton összesen 107 engedélyt
adott ki motorcsónakkal való halászatra, maga Neu-
châtel 49-et.

A többi svájci tavak, az eddig ismertettekén kívül,
már korántsem szolgáltatnak annyi, halgazdasági szem-
pontból figyelemreméltó tanulságot, hogy érdemes
volna őket egyenként szemügyre venni. A következők-
ben még csak a svájci horgászatra és az államszövetség
halászati kereskedelmére vonatkozólag fogunk szűkre-
szabott ismertetést nyújtani.

L.

TECHET RÓBERT

okleveles mérnök BUDAPEST

Vállalja HALASTAVAK tervezését és építését, régi
tavak reorganizációját, tavak intenzív racionális kezelé-
sét, termések külföldi értékesítését, öntözések, lecsapolá-
sok tervezését és építését, földbirtokok felmérését, parcellá-
zását, mérnöki és halászati szakvélemények készítését.

VIII., József körút 43. sz. II.

TELEFÓNSZÁM: József 429—22.

Halászati kiállítás.

Fischer Frigyes.

Másodszor jelent meg a magyar halászat az orszá-
gos mezőgazdasági kiállítás és vásár nagyszabású kere-
tében. Az ösfoglalkozásnak ez a legősibbjé, melynek
egyreszert az évszázadok előtti ősök kezevonása
látszik, ott állt a legmodernebb mezőgazdasági gépek
között és motorok lárájában, s bemutatta, hogy a tra-
díciók megőrzése mellett mit lehet ebből a foglalkozásból
kihozni, s miként lehet az ősi jelleg megőrzésével a
legmodernebb termelési ágat kifejleszteni.

A vizek nagy rablói, a mázsás harcsák mellett ott
feküdt az Al-Duna hatalmas vízaja és tokja, s a Balaton
világszerte ismert hófehér húsú fogasa. Köröskörül fogta
ezeket az akváriumok kékvízű világa, a modern tógaz-
daság tömeghalával, az évtizedek alatt kilyensztett nemes,
gyorsnövésű ponttyal, melynek egyedei egy-, két- és
háromnyaras korokban, több hatalmas anyával mutatták
be a magyar tógazdaság termelésének jelentős eredményeit.
Pontyaink külső formája, testi méreteiknek nagyszerű
aránya bátran versenyezhet bármely külföldi tenyészhallal
s nem tudom, nem hozná-e el az első díjat ősei, a német
és cseh tógazdaságokban kitermelt világhírű pontyok elől.

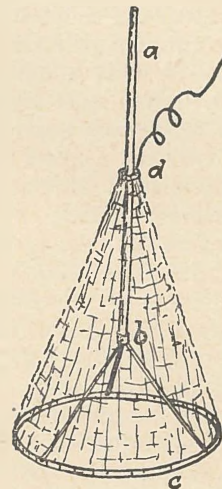
A kiállítás szintje oly magas, hogy a bíráló
bizottságnak komoly munkájába került a kiállított anya-
gokat igazságosan megítélni és köztük a díjakat felosztani.

A földművelésügyi miniszter úr tiszteletdíját a
Corchus Dezső és Zoltán ugrai tógazdasága, az OMGE
nagy tiszteletdíját a gr. Esterházy Ferenc tatai tógaz-

A pók.

Multkorjában Csörgey igazgató úr megkért, írjam le pár sorban a pók nevű halász-szerszám alakját és használati módját, amit valószínűleg sokan nem ismernek a „Halászat“ olvasói közül.

A könnyebb megértés és szemléltetés kedvéért ábrát mellékelek.

Az *a* farúd egyik végére *b* vaspánt segítségével háromágú vaslábat erősítenek, melynek szétálló végei tartják, velük egybekovácsolva, a fél méter—egy méter átmérőjű *c* vaskarikát. Ehhez kötik a háló alsó szélét. Ez a karika és vele együtt, természetesen, a háló alsó széle is fix. A háló felső szélét kicsi átmérőjű, az *a* farúdon könnyen ide-odaszaladgáló *d* vasgyűrűhöz kötik. Ez a *d* gyűrű a farúdon lefelé a háromláb kezdetéig, vagyis *b* pántig csúsztatják, felfelé pedig, a rákötött zsinag segítségével addig húzható, ameddig a „léhés“ (háló) engedi.

Ez a szerkezete.

Két nagyságban — mint „nagy pók“ és „kis pók“ — nyer alkalmazást. Mindkettő állóvízben.

A nagy pókot mélyebb, sík vízen túró ponty fogására használják. . . . A halász a „csikli“ (csónak) elején állva evez, állandóan jobbra-balra figyelve, hol lát buborékolást, vagy iszapfelhőt. Tudniillik a ponty túrása közben a fenékről nem csak földgáz (methan) emelkedik a felszínre, hanem kisebb-nagyobb iszapfelhő is. Ha ilyet lát, lehetőleg zörgés nélkül odaévez a ponty fölé és a pókot óvatosan rányomja, miközben, természetesen a hálót a felső, mozgatható gyűrűre erősített zsinaggal kifizítve tartja, nehogy előbb érintse az meg a halat, mielőtt fenékre érne az alsó karika. Laza hálónál ugyanis könnyen megtörténhetik ez; akkor pedig már el is búcsúzott attól a pontytól.

Ha ilyképpen leborította a halat, elengedi a mozgó gyűrűt, hogy a léhész meglazuljon. A gyűrű súlyánál fogva, vagy a ponty közreműködésével lecsúszik a rúd aljáig, mialatt a háló ráereszkedik a halra. Ez a háló érintésére, vagy ha lusta és nem mozdul, az evezővel való odabökésre szökni igyekszik, nekiszalad a hálónak és oldalt, zsákszerűen kinyomja. Ha most a pókot rúdjánál fogva, és arra vigyázva, hogy a háló közben lazán maradjon, felemeli a halász, a ponty a vaskarikán kívül képződött zacskóban marad.

A hálóból való kivétele igen könnyű, igen egyszerű: a ladik fölé emelt szerszám felső karikáját felemeljük, mialatt a hal kiesik belőle.

dasága, az Országos Halászati Egyesület tiszteletdíját a Magyar Tógazdaságok Rt., az *OMGE* második tiszteletdíját dr. Hoffmann Ede, nagynémetegyházi tógazdasága nyerte el. Ezüst érmet kaptak gr. Széchenyi Emil lábodi és gr. Károlyi László felgyői tógazdaságának pontyai.

Id. Zimmer Ferenc díját a legszebb pikkelyes pontyért a gr. Eszterházy Ferenc tatai gazdaságából származó pikkelyes pontyok nyerték el.

A kiállításon számszerint nem sok tógazdaság jelent meg, mert Magyarországnak kerekén 160 tógazdasága van, s ezek közül alig egytizedrész volt képviselve a kiállításon, de az anyag, amelyet bemutattak, a legkényesebb igényű tógazdát és a legkritikusabb szemű szakértőt is kielégítette volna. Szolgáljon a bemutatott anyag többi tógazdáinknak, akik biztosan nagy számban nézték meg érdeklődő és szakértő szemmel a bemutatott anyagot, buzdításul, hogy jövőre hasonló anyaggal minél többen jelenjenek meg a kiállításon.

Nyíltvízi halászaink a mostoha viszonyok miatt közvetlenül nem jelentek meg a kiállításon, pedig folyamaink és a Balaton halászatából ugyancsak sok mindenféle lehetne bemutatni. A halászszerszámok, halászati eljárások fejlődése, nyílt vizeink rendszeres művelése, nemes pontyivadékkal és megtermékenyített süllőikrával való intenzív népesítése, a halászsákmányok ritkább egyedeinek, különböző halfajtáinak bemutatása oly széles skálájú mutatványt képezne, hogy bátran lehetne azt a tógazdasági termelés eredményei mellé állítani.

Nyílt vizeink halászatát a Zimmer Ferenc rt. balatoni halai és Barta Lipótné folyami élő és jegelt halainak igen szép példányai mutatták be.

Major János sporthorgász-cikkeinek kiállításával, Ádám Miksa rt. halászati szerszámok bemutatásával vonta magára a kiállítás látogatóinak figyelmét. Utóbbi cég a hálók, hálófonatok és halászó eszközök hatalmas mennyiségét oly izléses elrendezéssel mutatta be, hogy az a kiállításon kívül egyszersmind a pavillonnak remek díszéül szolgált.

Az elismerő oklevél, melyet a négy utóbb említett kiállító nyert el, csak szerény jutalma lehetett a kiállított anyagnak és a kiállítás sikere érdekében kifejtett munkának.

A kiállítási csarnok falait még az Országos Halászati Felügyelőség és a m. kir. Halélettani és Szennyvíztisztító Kísérleti Állomás rajzai, ábrái, grafikonjai és fotografiai borították, amelyekhez nagyszámban sorakoztak az egyes tógazdaságok, főleg a Magyar Tógazdaságok Rt. nagyszámú képei és tanulságos faliábrái.

A halászati csoportot a kiállítás megnyitása alkalmával a Kormányzó Úr Ófőméltósága és a Főméltóságú Asszony teljes kíséretével együtt látogatásával tisztelte meg s a kiállítottak szemmel láthatólag felkeltették érdeklődésüket.

A külföld részéről is nagy érdeklődés nyilvánult meg kiállításunk iránt és sokan nézték meg kíváncsian a külföldi piacokat is mindjobban és jobban meghódító halainkat.

A kiállítás öt napja alatt a látogatók ezrei fordultak meg a kiállítási csarnokban és Friedl halászmesternek, aki a kiállítás rendezése és rendjének fenntartása körül nagy buzgalmat fejtett ki, ugyancsak nagy fáradságába került a sokszor életveszélyes tolongással törekvő nézőket a kis pavillon szűk kereteibe beszorítani.

A magyar halászat ismét bemutatta életrealóságát, szívós munkájának eredményét, verejtékes fáradozásának gyümölcsét s emelt fejjel állhatott édestestvérei, a mezőgazdaság többi termelési ágai között.

A kis pókot nádban, sekélyebb vízben használják ősszel, mikor a ponty már lusta, tehát a nap legnagyobb részében mozdulatlanul áll, és olyan alkalmakkor, ha a tavon húzóhálóval halásznak; ilyenkor tudniillik a ponty a háló elől a nádba menekülve, egy-egy nagyobb nádtő körül kisebb-nagyobb csoportba verődik.

A halász, ha meglátja a nyugodtan álló pontyokat, odaévezve éles késsel óvatosan lenyúl a vízbe és elvágja fölöttük a nádszálakat oly mélyen, hogy a pókkal a megmaradt csonkokat leteríthesse. A további eljárás ugyanolyan, mint a nagynál, csak óvatosabban történik.

A nádban természetesen csak rövidnyelű és igen kis átmérőjű, sőt sokszor nem is kerek, hanem szögletes alsó kerettel bíró pókot használhatnak. Nagy pókkal nem tudnak itt dolgozni; a hosszú nyél pedig fölösleges, mivel sekély a víz. Mély vízben nem látnák meg a nyugodtan álló pontyot.

A kis pókkal olyan tóban, ahol még elég bőviben van ponty, rendszeren jobb eredményt érnek el, mint a naggyal — a maga idején. Néha métermázsányit is kifog vele egy nap alatt a halász.

Budapest, 1931 április hó.

Porgányi László.

HIRSCH IMRE okleveles gazda

Magyarország és Horvát-Szlavonország legkiválóbb tógazdaságaiban szerzett 17 éves praxsisa alapján

elvállalja tógazdaságoknak a berendezését, kezelését, haltermelések belföldi és külföldi értékesítését, feles és részes tógazdaságok számadásainak szakszerű vezetését s azoknak az ellenőrzését, kihelyezési és lehalászási tervek, halászati üzemterveknek a készítését, valamint etetési előírányzatok

ügyszintén haltakarmányoknak az állandó beszerzését az ország bármelyik részében is. (Telefonszám: 24.)

Szent Anna u. 35

DEBRECEN

A sporthorgász egyesületek feladatai.

Irta: L. Kiss Aladár.

Az együvértartozás nemes érzése készítette a múltban a sporthorgászokat arra, hogy egyesületekbe tömörüljenek s bizonyos határt át nem lépő érdekeiket — amelyek kizárólag apró horgász-szórakozásaik körül mozogtak —, úgy-ahogy előmozdítsák.

Ez a célkitűzés azonban, amely igazán dióhéjba volt szorítható, a jelenben már semmiképpen sem elegendő, amennyiben a perspektíva máról holnapra megbővült s a tömörülés már nemcsak a horgászoknak szelid szórakozását segíti elő, hanem az egyesületet magát maholnap *nemzetgazdasági feladatok szolgálataiba fogja állítani.*

Mielőtt ezt a dolgot erősebben megvilágítanám, nem szabad megfedkezniem a régebbi magyar sporthorgász egyesületek nehéz, úttörő munkájáról, amelyet a sporthorgászat fejlesztése és annak megkedveltetése

körül végeztek és arról sem, hogy a halászat és horgászat vadhajításainak állandó nyesegetésével szereztek nem igen méltányolt, de mégis nagy érdemeket.

Tehát itt csupán a sporthorgász egyesületek eddigi szerepét kell ismertetnünk és a jövőendő feladatok ösvényeit megmutatnunk.

A sporthorgász egyesületek multja, tekintve, hogy egyes egyesületek már 2—3 évtizedre tekinthetnek vissza, érdemleges nyomot nem igen hagyott hátra. Hogy mi okozta mindezt? . . . Előttünk áll a hiba. Az egyik, hogy hiányzott az egyesületek szervezőképessége és agilitása befelé. Azután, hogy nem törődtek a magyar közönség intenzívebb nevelésével sem; s így a nyilvánosságnak a sporthorgásatról még a mai napig is téves és ferde, mondjuk, sokszor komikus fogalmi vannak. Mindezeket pedig tetézi a horgászat és sporthorgászat magyar szakirodalmának úgyszólván teljes hiánya. Pedig, ha valami, az irodalom az a kapocs, amely népszerűvé tehetné a horgászatot, illetőleg sporthorgászatot a nagyközönség előtt.

Vajon miben nyilvánulhatna meg a sporthorgász egyesületek szervezőképessége és agilitása befelé? . . . A multat nem feszegetjük, legfeljebb néha-néha visszatérünk reá, de annál inkább előtérbe lép a jövőben való munkálkodás perspektívája. És itt kell az erős fundamentumot leraknunk.

A sporthorgász egyesületek legnagyobb feladata tehát: a nemzetgazdaság értékeinek megóvása, amelyeket a horgászat kultiválása által saját érdekkörébe von. Azonkívül ugyanezen nemzeti érték mások által való megtartása a főcélja akkor, amidőn egyesülete kebelében újabb horgászokat nevel.

Ezenkívül az egyesületeknek első sorban *kulturális* feladataik is vannak a sporthorgászat fejlesztésén és annak megkedveltetésén kívül. Tevékenységük nem szugorodhatik össze pusztán szórakozásukban és apró-cseprő dolgaik egyengetésében. Itt is ugyanazon fontos nemzetgazdasági célok szolgálatában kell állaniok.

Ma már a sporthorgász egyesületek létjogosultsága nem vitatható, s éppen ezért fontos annak kulturális foglalkoztatása. Így nagyon célszerű nemcsak az egyesületek kebelében, de a nagy nyilvánosság előtt is bizonyos horgászati és halászati vonatkozású felolvasások, szak-, tudományos és ismeretterjesztő előadások tartása; vitaestélyek rendezése; a hazai és külföldi horgászat és halászat történetének és fejlődésének publikálása; a magyar halászati törvénynek és a halászat összes ágazatának alapos ismertetése; a halak biológiájának és elterjedésének feltárása stb. stb. volnának azok a tárgyak, melyekkel foglalkozniok kellene. Ide tartozik azután a magyar és külföldi halászat s annak minden ágazatára kiterjedő szak-könyvtár beszerzése, valamint ezeknek magyarra való fordítása, illetőleg a fordító jog megszerzése.

Mindezek természetesen az egyesületek házi programjához tartoznak. A fontos nemzetgazdasági halvédelmi célok mellett azonban az egyesületek erkölcsi nivójának folytonos emelése is szükséges.

Azon megjegyzés, hogy *a sporthorgász egyesületek erkölcsi nivójának emeléséről* beszélünk, nem üres szó, amennyiben minden egyes sporthorgász egyesületnek legfontosabb kötelessége, hogy kebelébe vonja a társadalomnak különösen azon egyszerű, természetszerűtő s bizonyos intelligenciával bíró horgászó elemeit is, akiket nevelni, oktatni, a törvénytisztelet megtartására szoktatni, — talán hálátlan fáradozásának látszik, de gyümölcsében öröme fog telni. Az imént említett felolvasások, illetőleg a halászati és horgászati szaktudományos és ismeret-

terjesztő előadások tartásával pedig látókörüket kiterjeszteni s tanultságukat bővíteni ugyancsak nehéz feladataik közé tartozik, de lehet, hogy nem hiába. Ez a mi hitünk! Ne felejtjük el, hogy folyóvizek nemzetgazdasági értékeinek megóvására, fejlesztésére és szaporítására az újabb horgászok nevelése nagy horderejű befolyást gyakorol.

Valljuk meg őszintén magunknak, hogy egyesületeink kebelében nem kis gondot okozott mindig az *orvhalászat és orvhorgászat elfajulása*, amibe szórakoztató halüzésünk közben, sajnos minduntalan beleütköztünk. Mindezeknek meggátlása, illetőleg orvoslása, nézetem szerint szintén a sporthorgász egyesületek feladatai közé tartoznék. (Ezen eszmének később több szót fogunk szentelni, hogy megvilágítsuk keresztülvitelének lehetőségeit.)

A sporthorgász egyesületek feladataihoz, illetőleg kulturális fejlesztéséhez tartozik ezenkívül egy szakszerű halászati, illetőleg *horgászati múzeum megalapítása és állandó fenntartása*.

A megalapítás anyagi nehézségeinek esetleges elhárítására annak idején fel fogjuk hozni érveinket, indokainkat és útbaigazításainkat, most azonban a múzeum létesítésének eshetőségeit és annak mikénti elgondolását s elrendezését óhajtjuk megadni.

A horgászati (és halászati) múzeumnak már elgondolásánál és megtervezésénél is két célt kell szolgálnia. Először, hogy a horgászati készségek, felszerelések, szerszámok stb. összegyűjtésénél azoknak *történelmi fejlődése* időrendi sorrendben domborodjék ki, azaz a tudott legrégebbi időktől a mai napig. Másodsor pedig, hogy magának a horgászott folyóvíznek, valamint a folyóvízhez és a folyóvíz környezetéhez tartozó *állat-, madár-, rovar- és növényvilág gyűjteménye* szemléltető módon látható legyen. Ilyen volna a többek között a kitömött vízimadarak, a preparált halak, valamint a spirituszban elhelyezett, vízbenélő és a folyóvíznek környezetéhez tartozó szárazföldi kisebb állatoknak-, bogaraknak, azután a folyóvízben élő növényzetnek stb. gyűjteménye. Végül mindezek koronája lehetne a folyóvízi életvilágot feltűntető fényképek mindig tanulságos és érdekes sorozata, valamint az idetartozó görccsképek nagyított felvételei. Mindezeknek természetesen óriási tanulságos és nevelő hatása volna.

Fentieknél kulturális fontosságát nem kell méltatnunk akkor, amidőn azokat a nagy nyilvánosságnak adjuk át, ami mellett a sporthorgász egyesületek létjogosultságának elismerése is erős alapot nyer. De ugyanakkor múzeális sokoldalú és tanulságos gyűjteményének anyagi hasznát is látja, amennyiben múzeumának fenntarthatása céljából kisebb belépési díjakat szedhet.

Tudjuk, hogy Csonka-Magyarországban, sőt integer országunkban is az egy „Győri Sporthorgászok Egyesületét” kivéve, nincsen sporthorgász egyesület, amelyik saját, állandó otthonával rendelkezne és éppen ezért nehéz a felvetett eszme keresztülvitele, azaz a horgászati múzeum felállítása.

De azért itt sem látunk leküzdhetetlen akadályokat.

(Folyt. köv.)

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászati Egyesület rendes évi közgyűlését a tagok nagy érdeklődése mellett tartották meg. Jegyzőkönyve a következő: felvétellett Budapesten, 1931. évi március hó 24-én az Országos Halászati Egyesület rendes évi közgyűlése alkalmával.

Jelen voltak a csatolt jelenléti íven alulírottak.

Elnök: Répássy Miklós, jegyző: Fischer Frigyes.

1. Elnök: Üdvözlöm az Egyesület szép számban megjelent tagjait, s bejelentem, hogy egyrészt a folyó évi március hó 8-ára

egybehívott közgyűlés a megjelentek számára való tekintettel nem volt határozatképes, másrészt, hogy a mai közgyűlés alapszabályaink értelmében, a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes.

A jegyzőkönyv vezetésére felkérem az egyesület igazgatóját, annak hitelesítésére pedig Kuttner Kálmán és ifj. Zimmer Ferenc tagtársakat.

Távollétüket kimentették: Hirsch Géza, br. Szurmay Sándor, dr. Tomcsányi V. Pál és id. Zimmer Ferenc.

Felkérem az igazgató urat évi jelentésének előterjesztésére.

2. *Igazgató:* Mélyen Tiszelt Közgyűlés! A gazdasági élet a világháború óta ingaszerű mozgásokat végez és hol egyik, hol másik irányban leng ki, csak sajnos nem az inga szabályai szerint, mert akkor bármi rossz jönne is, legalább el lehetne rá készülni. Így azonban nem ismerve a kilenges törvényeit és mértékét, szinte meg lehet elégedve az ember azzal a megállapítással, hogy a kilengések az elmúlt évben különösen nagyobb baj nélkül múltak el.

A mezőgazdaság válsága az elmúlt évben már oly méreteket öltött, hogy a kormánynak lépten-nyomon segítségére kellett jönnie gazdáinknak, hogy a nyomasztó viszonyok teljesen a földre ne sujtsák őket, sőt ma már Genfben a népszövetség tagjait is foglalkoztatja ez a kérdés, anélkül, hogy a megoldás sikerében bizni lehetne.

S akkor, amikor a mezőgazdasági termékek előállítását általában a realizálás jegyében volt, némi elégtétellel lehet megállapítani, hogy a halászatnak az elmúlt év rossz esztendeje volt ugyan, de termelvényére legalább nem fizetett rá. Bizonyos óvatossággal és aggodalommal állapítom meg ezt, mert ki tudja merre leng ki még ezután a gazdasági élet beteg ingája, lesújtva a mezőgazdaságnak ezt az ágát is, amely eddig ráfizetés nélkül tudott dolgozni.

Az elmúlt év időjárása igen kedvezőtlen volt a halászat mindkét ágára, a nyílt vizek halászatára és a tógazdasági termelésre. A tél csapadéktalanságát száraz, hűvös nyár követte, aminek következménye a nyílt vizek halállományának csaknem általános megfogyatkozása volt s amelynek természetesen eredménye a tógazdaságok nyomasztó vízhiánya lett.

Az elmúlt évek sajnos jellemzően hasonlítottak ahhoz a periódushoz, amely még a múlt századokban is halszükét idézett elő, s amelyben ezen tisztes foglalkozás időnként teljesen tönkrement. A tavaszi árvíz, a nyári zöldrár már évek óta csaknem teljesen elmaradt, s az őszi kisebb árhullám már nem tudta a tátongó sebet begyógyítani, sőt kétes, hogy halászaink az arra való tapasztalt megtudták-e az őszi keresetből szerezni.

Az évenként megszokott kormányintézkedés iparkodott a nyíltvízi halászat pontyivadék kihelyezésével és megtermékenyített sülloikrával némileg segíteni, azonban ez a segítség nem érheti el az ilyen baj mértékét. Egyesületünk erőteljesen támogatta nehéz körülmények között a halászaikat, amikor a halászati tilalom függesztésével kívánták a mostoha körülményeiken segíteni, sajnos eredménytelenül, mert csak a határvizeken lehetett a tilalom felüggesztését a felsőbb hatóságnál elérni.

A halászati kutatás előmozdítása végett egyesületünk bekapcsolódott a külföldön, a velünk összefüggésben álló Dunán folytatott haljelzésekbe és a megjelölt halak jeleit beszolgáltatóknak darabonként 2 pengő jutalom kifizetését helyezte kilátásba. Reméljük, hogy a halak életmódját, vándorlását és egyéb éleikörülményeit felderítő haljelzés, melyet Magyarország összes vizeire szándékozunk kiterjeszteni, még érdekes és értékes eredményeket fog felmutatni.

Egyesületünk részt vett a Balaton horgászatának rendezése ügyében a Földművelésügyi Miniszter Úr által összehívott értekezleten és szintén közreműködött ezen kissé elmergesedett, sok érdeket érintő kérdés megoldásában.

Halaink magyar piacának megvédése érdekében eljárunk a tengeri halak vammentességének megszüntetése iránt. Célunkat csaknem teljesen elértük, mert a tengeri halak behozatalát q-ként 50 P vámmal sújtották, s csak azokat a halfajtákat lehet korlátozott mennyiségben behozni, amelyek halainkkal nem versenyeznek.

Tógazdaságaink termelésének előmozdítása céljából az exporthitel terhére 60.000 dollár takarmánybeszerzési segélyt eszközöltünk ki 9 havi lejáratral, melyet több tógazda igénybe vett.

Halanyagunk vérfrissítése céljából Németország legkiválóbb három pontyfajtájából, a lausitzi, aischgründi és schwarzenfeldből a földművelésügyi kormány mult év tavaszán anyagát hozatott be, s azt kedvezményes áron bocsátotta tógazdáink rendelkezésére. Az anyag leivatása több helyen sikerült, több helyen meghiúsult. Egy helyen személyesen győződtem meg, másfelől azt az értesülést nyertük, hogy az ivadéok szép és erőteljes, úgyhogy a vérfrissítés célja mindenestre eléretett.

Egyesületünk tevékeny részt vett az *OMGE* tavaszi tenyész-állatvásárába beillesztett halászati kiállításnak megrendezésében. A kiállítók buzgósa, a közreműködők és bizottságok szakavatott munkája, az egyesek és csoportok lelkes összedolgozása olyan

eredményt mutatott fel, hogy a halászati kiállítás a tenyészállatvásárlásnak külön attrakciója lett, mely még a legmagasabb helyről is elismerésben részesült.

A halpropaganda ügyében a választmány a megkötött eladások és vételek után 3 000 befizetését határozta el; úgy látszik az eladások simán bonyolódtak le és erre az intézkedésre egyelőre szükség nem volt, mert a kivetett összegek nem folytak be.

Az egyesület kezdeményező lépéseket tett a halstatisztika megalkotása tárgyában és a tógazdaságokhoz intézett körlevélre 60 tógazdaságtól kapott igen értékes közlést. Az eredmény feldolgozása azt mutatja, hogyha ezt az intézkedést a jövőben idejekorán megtesszük, pontyértékesítésünk céljára igen jól felhasználható adatokat tudunk az érdeklődők rendelkezésére bocsátani.

A nemzetközi limnológiai kongresszuson egyesületünk vezetőségének és választmányának igen sok tagja vett részt és vállalva működött közre a rendezőség többi tagjaival, hogy a világ minden tájáról összesereglett tudósok, a tudományos eredményeken kívül kellemes napok emlékeit is vigyék magukkal.

Egyesületünk képviselőjében Zimmer Ferenc választmányi tag és az igazgató részt vettek június 21-én Berlinben a német halkereskedők egyesületének ötvenéves jubileumán, melyen Németország halászaival kívül a külföld is nagy számmal képviseltette magát.

A személyi események felsorolásánál nem térhetek szó nélkül napirendre hosszú éveken át volt elnökünk, br. Inkey Pál lemondása felett, aki egyhangú megválasztása dacára, minden tag teljes bizalmának birtokában elvi álláspontjánál fogva az egyesület elnökségéről lemondott. Az elnöki állás mind máig üresen maradt, élénk jellemzésül a teljesen egységes véleménynek, amely a lemondott elnök munkája, személye és egyénisége iránt beszédes módon megnyilatkozott.

Másik jelentésem a személyi ügyek teréről örvedetesebb és Zimmer Ferenc választmányi tagunk negyvenéves működési jubileumáról és az ő kinttatásáról szól. Nevezett tagtársunk évtizedes munkáját nem lankadó fiatalos tevékenységét a legmagasabb kegy is méltányolta s őt a kereskedelmi főtanácsosi címmel tüntette ki. Egyesületünk részt vett a számtalan társadalmi egyesület és közéleti egyéniség megjelenésével megtartott ünnepélyen, mely egyúttal a cég százötz éves fennállását is megülte. Csodálatos véletlen játszott közre, hogy egyik elaggott beteg halásztestvérünk az egyesület támogatását kérte éppen akkor, amikor ez az örvedetes esemény a választmány ülésén bejelentésre került. Az ünnepelt ez alkalommal 500 pengőt adományozott az egyesületnek azzal a céllal, hogy egy jótékonyági alapot alkosson, elaggott, érdemes halászok támogatására.

Ez alkalommal legyen szabad felkérnem az egyesület összes tagjait, hogy kövessék ezt a nemes példát és ha öröm ér valakit, vagy ha valami rendkívüli alkalom kínálkozik, gyarapítsa önkéntes adományával ezt a jótékonyági alapot, amelynek segítségével ki tudja menni sorsüldözött testvérünk nélkülözését enyhíthetjük s nyomorának keserű könnyeit törölhetjük le. Legyen ezentúl jel-szavunk az: „adakozzunk az egyesület jótékonyági alapjára“.

Egyesületünk tagmozgalma a következő képet mutatja: év-közben belépett 61, kilépett 12, meghalt 3 tag; a szaporulat tehát 46.

Az egyesület tagjainak száma 1930. év végén 279 volt, a Halászat előfizetőinek száma 77, külföldi előfizetőnk 23 van, akik legnagyobbbrészt a megszállt területen tartózkodnak.

Ügyforgalmunk az előző évi 101 darabbal szemben 137 darab volt.

Tisztelt Közgyűlés! Jelentésemet ismét egyesületünk támogatására való felkéréssel végzem. Tömörülésben az erő: hozzuk össze halászzal foglalkozó összes testvéreinket egyesületünkbe, mely szeretettel fogad mindenkit körébe, aki a magyar halászatot műveli, szereti és a magyar vizek iránt érdeklődik. Gyűjtsünk minél több új tagot.

Kérem jelentésem elfogadását.

Elnök: Mielőtt az igazgató jelentéséhez a hozzászólást megengedném, a jelentéshez néhány szót kívánok hozzáfűzni. Meg óhajtok emlékezni távozó elnökünk, br. Inkey Pál érdemeiről, aki legnagyobb sajnálatunkra megmásíthatatlanul fenntartotta az elnöki állástól való megválásra vonatkozó elhatározását.

Szinte felesleges részleteznem az ő hervadhatlan érdemeit, melyeket mint az egyesület elnöke évek hosszú során át szerzett; mindannyian láttuk az ő nagy ügyszeretetét, lankadatlan buzgalmát, s tudjuk, hogy időt, távollását, áldozatot nem kímélve mindig a legnagyobb készséggel járt el az egyesület minden ügyében.

Mint hogy ezeket az érdemeiket más módon nem tudjuk meghálálni, azt indítványozom, hogy távozó elnökünk, báró Inkey Pál érdemeit jegyzőkönyvileg örökítsük meg s őt annak megtörténtéről jegyzőkönyvi kivonattal értesítsük.

A közgyűlés az elnök indítványát egyhangúlag elfogadta.

A közgyűlés az igazgató jelentését hozzászólás nélkül egyhangúlag tndomásul vette.

3. **Elnök:** Felkérem az igazgatót, hogy a választmány részéről 1930. év folyamán felvett tagok névsorát olvassa fel.

Igazgató: Az 1930. év folyamán felvett tagok a következők:

- Adler László halkereskedő, Budapest.
- Almási Mihály s.-tisz, Szeged.
- Antalfy és társa halászati rt., Szeged.
- Arnold Lajos halász, Dunaföldvár.
- Eörsi Balogh Brúnó földbirtokos, Szinaság.
- Bodolla Zoltán tisztviselő, Szeged.
- Bárczay Ferenc földbirtokos, Somogyzentmiklós.
- Cserhádi Sándor halkereskedő, Mohács.
- Vitéz Csomós István intéző, Baja.
- Domján János intéző, Biharugra.
- Damicska István halászmester, Mindszent.
- Dukesz-Hercog nagykereskedők, Budapest.
- Elek Gyula Magy. Tógazd. Rt. alelnöke, Budapest.
- Fáncspusztai tógazdaság.
- Farkas Imre ezredes, Tóváros.
- Fiedler Jenő főerdőmérnök, Tóváros.
- Fröhlich János uradalmi számvevő, Tata.
- Farkas Mátyás halászmester, Ercsi.
- Dr. Geleta József ügyvéd, Budapest.
- Gajári Ödön s.-tisz, Orpuszta.
- Dr. Gerlőczy Endre ügyvéd, Budapest.
- Herczog Ede főjegyző, Körmend.
- Dr. Haverl Márton, Budapest.
- Halbizományi és Halértékesítő Rt., Budapest.
- Islik György, titkár, Bicske.
- Kovács Ferenc halászmester, Dunapentele.
- Köhler Rudolf százados, Budapest.
- Kácsér István halászmester, Százhalombatta.
- Krivánek Ferenc főerdész, Iharosberény.
- Dr. Konkoly-Thege Sándor, Budapest.
- Kácsér Gáspár halászmester, Százhalombatta.
- Gr. Károlyi László uradalma, Felgyő.
- Dr. Meller János földbirtokos, Csurgó.
- Manninger Adolf igazgató, Németboly.
- Mányoky József felügyelő, Majk.
- Michl Géza gyógyszerész, Tata.
- Németh József elárusító, Budapest.
- Nyáry János s.-tisz, Pellérd.
- Dr. Nagel Vince főszámvevő, Tata.
- Orpusztai tógazdaság.
- Poigár Jenő, Budapest.
- Pányi József halászmester, Mártély.
- Pataky Ernő, Mór, helypuszta.
- Stanek Ferenc tisztviselő, Budapest.
- Dr. Sándor Géza, Budapest.
- Stefánics János földbirtokos, Pétfürdő.
- Steinitz Imre földbirtokos, Somogyhatvan.
- Stieber Antal uradalmi felügyelő, Tata.
- Sárszentmiklósi tógazdaság.
- Dr. Stanzky János orvos, Tata.
- Somssich Gyula földbirtokos, Mike.
- Dr. Schulman Emil igazgató, Budapest.
- Schwartz Sándor, Nyiregyháza.
- Szababattyáni tógazdaság.
- Vitéz Szedresi Imre, Paks.
- Gr. Széchenyi Pál, Lábod.
- Tóth Kálmán intéző, Hortobágyi halastó.
- Török Lajos, Szeged.
- Ifj. Troyko Béla urad. számvevő, Tata.
- Vrászló tógazdaság, Németvid, Somogy megye.
- Zalán Antal intéző, Móri-zhely.
- Zimmer Ferenc rt., Budapest.

A közgyűlés a felolvasott tagok felvételét megerősítette.

4. **Elnök:** Felkérem dr. Maucha Rezső tagtárs urat a vagyonkimutatás és az 1930. évi zárszámadás felolvasására.

Dr. Maucha Rezső:

Vagyonkimutatás.

a) Értékpapírok:

1.	3 drb	2000 K	n. é. 41 ² 0/0-os	Mát. záloglevél
2.	3	1000	"	"
3.	1	1000	"	"
4.	2	200	"	"
5.	3	200	"	"
6.		2600	"	6 0/0-os hadikölcsönkötvény (zárolt)
7.		4000	"	(III)
8.		1400	"	(V)

b) Készpénz:

Postatakarékpénztári folyószámlán	578 P 89
Házipénztárban	437 " 05
	1015 P 94 f

Zárszámadás.

Bevétel:

Maradvány 1929. évről:

a) postatakarékpénztári folyószámlán	725 P 89 f	
b) házipénztárban	511 „ 59 f	1237 P 48 f
Tagdíjakból és előfizetési díjakból		2146 „ 96 f
Hirdetési díjakból		516 „ 40 f
Adományok		607 „ 84 f
A m. kir. földműv. miniszter adománya		1000 „ — f
Egyéb		274 „ 83 f
Összesen		5783 P 51 f

Kiadás:

A „Halászat“ nyomdaköltségei	1918 P 44 f	
Postaköltségek	90 „ 04 f	
Nyomatványok	58 „ 56 f	
Vagyonkezelési költség	26 „ 01 f	
Irodai költségek	74 „ — f	
Titkár tiszteletdíja	600 „ — f	
Szerkesztő „	700 „ — f	
Pénztáros „	400 „ — f	
Írói tiszteletdíjak	551 „ 82 f	
Egyéb kiadás	348 „ 70 f	
Átvitel mint egyenleg:		
a) postatakarékpénztári folyószámlán	578 P 89	
b) házipénztárban	437 „ 05	1015 P 94 f
Összesen		5783 P 51 f

A közgyűlés a számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul vette és a pénztárosnak a felmentvényt egyhangúlag megadta.
5. **Elnök:** Felkérem Németh Endre pénztáros urat, hogy az 1931. évi költségelőirányzatot terjessze elő.

Németh Endre:

Kölségelőirányzat.

1931. évre.

Kiadás:

Halásznati kiállításra	970 P — f	
A „Halászat“ nyomdaköltségei	2400 „ — f	
Postaköltségek	100 „ — f	
Nyomatványok	50 „ — f	
Irodai költségek	80 „ — f	
Titkár tiszteletdíja	600 „ — f	
Szerkesztő „	700 „ — f	
Pénztáros „	400 „ — f	
Írói tiszteletdíjak	1000 „ — f	
Összesen		6300 P — f

Bevétel.

Maradvány 1930. évről	1015 P 94 f
Tagdíjak és előfizetési díjak	2900 „ —
A m. kir. földműv. miniszter támogatása	995 „ —
Hirdetések	500 „ —
Adományok	889 „ 06
Összesen:	6300 P — f

A közgyűlés a költségelőirányzatot egyhangúlag tudomásul vette.

6. **Elnök:** Tisztelettel bejelentem, hogy a tárgysorozat következő pontja az elnöki állás betöltése.

Dr. Goszthony Mihály: Tisztelettel indítványozom, hogy a közgyűlés elnökké közfelkiáltással dr. Tomcsányi Vilmos Pált válassza meg s az ő megválasztása esetén az ily módon megürülő választmányi tagsági helyet dr. Inkey Pallal töltsse be.

A közgyűlés az indítványt lelkesedéssel egyhangúlag elfogadta.

7. **Elnök:** Szabályszerű időben indítvány érkezett be; kérem annak felolvasását.

Igazgató: Országos Halásznati Egyesület tek. Elnökségének, Budapest.

Alulírott tisztelettel kérem a tek. Elnökséget, hogy az 1931. év március hó 24-én tartandó közgyűlésen az alábbi indítványomat a tárgysorozatba felvenni méltóztassék.

Indítványozom, hogy kérje a tek. közgyűlés a Földművelési Miniszter úr Önagyméltóságát, hogy az 1931. évre általános halásznati tilalom felfüggesztése végett benyújtott kérelmeket kedvezően intézze el, illetve az általános halásznati tilalmat ez évre felfüggeszteni kegyeskedjék.

A miniszter úr más években az általános halásznati tilalmat több alkalommal felfüggesztette, tekintettel a halászmunkások valamint a bérilők súlyos helyzetére; az általános halásznati tilalom felfüggesztése soha indokoltabb nem lehetett a mainál, mert az esetleg munka nélkül maradó halászok nagyon nagy mértékben növelnék 40 napon át az egyébként is nagy számban levő munkanélküliek számát.

Felterjesztés közérdekű voltánál fogva célszerű volna a tek. Elnökségnek a Miniszter Úr Önagyméltóságánál személyesen eljárni, hogy a már benyújtott kérelmek biztosabban kedvező elintéztést nyerjenek.

Szeged, 1931 március 16.

Tisztelettel

Antalfy György sk.
egyesületi tag.

A közgyűlés beható és alapos tárgyalás után akként döntött, hogy az általános halásznati tilalom felfüggesztése vagy legalább is megrövidítése érdekében a Földművelésügyi Miniszter Úrhoz beadvánnyal fordul s a kérvény sikere érdekében minden lehető lépést megtesz.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést bezárta.

Az Országos Halásznati Egyesület választmánya március hó 9-én Répássy Miklós elnökletele aiat ülést tartott, melyen résztvettek: br. Szurmay Sándor alelnök, Corchus Zoltán, Csörgey Titusz, Kuttner Kálmán, dr. Lukács Károly, Paluzsa László, Schwarz Izidor, Szalkay Zoltán, dr. Tomcsányi Vilmos Pál, Zimmer Ferenc és ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok, Fischer Frigyes igazgató, Illésy Zoltán titkár, dr. Unger Emil lapszerkesztő és Németh Endre pénztáros

Távollétüket kimentették: Antalfy György, dr. Goszthony Mihály, Hirsch Géza, dr. Isgum Adám, dr. Kovács Vilmos, Pataky Beksics Tibor és Purgly Pál.

Elnök a napirend előtt meleg szavakkal emlékezik meg a m. kir. Halélettani és Szennyvíztisztító Kísérleti Állomás fennállásának 25 éves jubileumáról. Megemlíti, hogy a választmány minden tagja elismeri és át van hatva attól a munkától, amelyet ez a közhasznú intézet már negyedszázad óta kifejt. A választmány minden tagját fűzi valamely szál, vagy valamely emlék az intézethez, amely az elmúlt idő alatt úgy a szennyvízkérdés rendezése és gyökéres megoldása körül, mint a hatalmas fejlődésben levő tőgazdasági termelés módszereinek kutatása terén elévülhetetlen érdemeket szerzett. Külön kiemeli az intézet érdemes vezetőjét, dr. Korbuly Mihályt, aki az intézetet megszervezte és fennállása óta annak tevékenységét irányítja. Az ő érdemei mellett fel kell említeni még munkatársainak fáradhatatlan buzgalmát is, akik többé-kevésbé hasonló idő óta lelkesen végzik a rájuk bízott teendőket.

Indítványozza, hogy az egyesület ez alkalommal az intézetet írásban üdvözlje.

A választmány az elnöki javaslatához egyhangúlag hozzájárult.

A második elnöki napirend előtti bejelentés az üresedésben levő elnöki állás betöltésére vonatkozott. Mint hogy a közgyűlési meghívók tárgysorozatában szerepel az elnöki állás betöltése, elkerülhetetlen, hogy a választmány ezzel a kérdéssel ne foglalkozzék és pedig oly módon, hogy ezzel kapcsolatban az egyesületet minél kevesebb rázkódítás érje. Minthogy az egyesület az előző évi közgyűlésen titkos szavazással egyhangúlag br. Inkey Pált választotta elnökül, nézete szerint az egyesület csak önmagához lenne következetes, ha ebbeli állásfoglalását fenntartva ismét br. Inkey Pál elnöksége mellett döntene. Javasolja, hogy a választmány megbízásából az elnökség kérje fel br. Inkey Pált az elnöki tisztség elvállalására s reméli, hogy br. Inkey Pál a közbizalom ílyeten való megnyilvánulására való tekintettel nem fog elzárkózni az egyesület elnöki tisztségének elvállalásától.

A választmány az elnöki előterjesztéshez egyhangúlag hozzájárult.

1. A választmány letárgyalta az Országos Mezőgazdasági Kiállítás keretebe beleilleszkedő halásznati kiállítás ügyeit. Elhatározta, hogy a múlt év mintájára az egyesület a kiállításon résztvevő halanyag jutalmazására. A bíráló bizottság összetételét a következőképpen állapította meg: Elnök br. Inkey Pál, bizottsági tagok Fischer Frigyes, Kuttner Kálmán, Ribánszky József, dr. Unger Emil, Techet Róbert. A kiállításnak adandó díj beszerzésével megbízta az igazgatót, Corchus Zoltán, Paluzsa László és ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagokat.

Id. Zimmer Ferenc bejelenti, hogy a legszebb pikkelyes ponty részére pályadíjúl egy százkoronás aranyat vagy ennek megfelelő jutalomtárgyat tűz ki.

A választmány nagy örömmel vette tudomásul a bőkezű ajánlatot.

A választmány fölkérte Corchus Zoltán választmányi tagot, hogy a múlt év mintájára a halászati pavillonnak zöld lombokkal való feldíszítését vállalja el.

Az igazgató megbízást nyert, hogy a MÁV-nál kedvezmény iránt lépéseket tegyen, nevezetesen, hogy a halak az egyéb élő állatokkal szemben más elbánásban részesüljenek a kiállításra való szállítás 50%-os kedvezményének megadásával.

Az akváriumok igénybevételének díja 20 pengőben nyert megállapítást.

2. Az osztrák kereskedelmi tárgyalások, a német vámtárgyalások a közeljövőben várhatók, s ugyanúgy elkerülhetetlennek látszik a cseh kereskedelmi tárgyalások megindulása. A választmány megbízta az elnökséget, hogy ezen ügyben az illetékes külkereskedelmi osztálynál minden lehető megtegyen a halvámok felemelésének elhárítása céljából.

3. A választmány megbízta az igazgatót, hogy az előző évek mintájára a tógazdaságok részéről elvezett takarmánybeszerzési hitel megszerzésére a szükséges intézkedéseket tegye meg.

4. A választmány elhatározta, hogy a közgyűlés a kalmából halásznapot tart, amely a közgyűlés napján d. u. 3-tól 5-ig fog tartani. A halásznapi célja az, hogy a halászzal foglalkozók közvetlen fesztelen megbeszélés és eszmecsere útján hozzák az egyesület vezetőségének és a halászatot igazgató köröknek tudomására nézeteiket, panaszait, kívánásait, hogy azok alapján a szükséges intézkedéseket meg lehessen tenni. A választmány a halásznapi elnökiülést az igazgatót kéri fel.

5. Igazgató bejelenti, hogy a „Winkler-féle módszerek alkalmazása a limnológiában” című munka, melyet dr. Maucha Rezső írt, az egyesület kiadásában megjelent, s annak kiadási költsége 960 pengő 10 fillért tett ki.

Az összeget a szaki irodalom pártolása címén a Földművelésügyi Miniszter Úr Ónagyművelésügyi osztályán átadta.

Örvendetes tudomásul szolgál.

6. Igazgató bemutatja Czigarek János váci halász özvegyének kérelmet temetkezési segély iránt.

A választmány 25 pengő temetkezési segély kiutalását szavazta meg.

F.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya f. évi március hó 24-én Répassy Miklós elnöklété alatt ülést tartott, melyen jelen voltak: Antalfy György, Corchus Zoltán, Csörgey Titusz, dr. Goszthony Mihály, dr. Isgum Ádám, dr. Kovács Vilmos, dr. Lukács Károly, Kuttner Kálmán, Paluzsa László, Patáky-Beksis Tibor, Szalkay Zoltán és ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok. Távollétüket kimentették: Hirsch Géza, br. Szurmay Sándor, Tomcsányi Vilmos Pál és id. Zimmer Ferenc.

Elnök bejelenti, hogy a jelen választmányi ülésnek egyedüli célja a közgyűlés e. ö. készítése, úgyhogy csak olyan tárgyat tognak tárgyalni, amely egyezsersmind a közgyűlés tárgysorozatába fel van véve.

1. **Elnök** felkéri Németh Endrét az egyesület anyagi helyzetéről való jelentésének megtételére

A pénztáros bejelenti, hogy az egyesület anyagi helyzete, figyelemmel az évközben befolyt adományokra, de főleg a földművelésügyi miniszter úr 1000 pengő kivevő támogatására, kielégítőnek mondható. A folyó kiadások fedezhetőek voltak, anélkül hogy a tagdíjak behajtását postai megbízással még a múlt évben szorgalmazni kellett volna. A költségel irányzat 1931. évre szintén deficitmentes és az előirányzott összegek előreláthatólag be fognak folyni.

Tudomásul szolgál.

2. **Elnök** bejelenti, hogy br. Inkey Pál elhatározása nem volt megmáshítható az elnöki állás elfogadása tárgyában, ezért az elnöki állás betöltése iránt a közgyűlésnek javaslatot kell tenni.

A választmány bizalma egyhangúlag dr. Tomcsányi Vilmos Pál személyében összpontosult s felkérte dr. Goszthony Mihályt, hogy a választmány ezen egyhangú határozata alapján indítványozza a közgyűlésnek dr. Tomcsányi Vilmos Pál elnöké választását, továbbá azt, hogy az ilymódon megürülő választmányi tagsági helyre br. Inkey Pál választassék meg.

3. **Igazgató** felolvassa Antalfy Györgynek megfelelő határidőben beüldött indítványát az általános halászati tilalom felfüggesztése tárgyában.

A választmány az indítványt egyhangúlag magáévá tette, mert a mostoha gazdasági viszonyoktól eltekintve a halászati tilalom felfüggesztése szakszerűen is megokolható. Ezért a közgyűlésnek azt javasolja, hogy az indítványt pártolva minden eszközt ragadjon meg arra, hogy a tilalom felfüggesztése megtörténjék. Ez ügyben, ha szükségesnek látszik, az egyesület a földművelésügyi miniszter úrhoz beadvánnyal forduljon.

F.

A Soroksári Dunaág Halászati Társulat folyó évi április hó 2-án Maurer Gyula h. államtitkár elnöklété alatt tartotta rendes évi közgyűlést, mely az 1930. évi zárszámadást 40.995 P 95 f bevétellel és ugyanannyi kiadással rendben találta, az 1931. évi költségelirányzatot pedig 38.500 P bevétellel és ugyanannyi kiadással megállapította. A költségelirányzattól 24.500 P-t a Dunaág szabályozási munkálatainak fenntartásához mint hozzájárulást fizet a társulat, a fennmaradó 14.000 P-t pedig a társulati tagok közt felosztja. A bérlőknek bérléengedés iránti kérelmét nem teljesítette. A Dunaág halállományának felfrissítésére az állam által adományozott stüllöikrán felül a bérlők 30 q pontyivadékokat helyeznek ki 1931. év folyamán.

F.

Takarmánybeszerzési hitel tógazdák részére. Az Országos Halászati Felügyeőség ez évben ismét tárgya a Magyar Földhitelintézetek Országos Szövetségével (V., Nádor u. 32.), vajjon minő feltételek mellett nyujtana tógazdáink részére hitelt az etetéshez szükséges takarmány beszerzése céljára. A feltételek az előző évi kölcsönök mintájára a mindenkori bankkamatláb + 1.5%, legalább 7% kamat, ez évvégi lejárt, a kölcsönvehető összeg a tógazdaság kiterjedéséhez képest kat. holdanként 50—60 P lenne. A hitelt igénybevevő tógazdák hitelképességének, valamint a kölcsön biztosításának feltételeit a kölcsöntnyujtó pénzüintézet fenntartotta magának.

Minthogy hasonló feltételek mellett az előző két évben már volt ilyen takarmánybeszerzési hitel, reméljük, hogy tógazdáink részére a mai súlyos viszonyok között némi könnyebbséget szerezhetünk a kölcsön biztosítása révén.

A kölcsön lebonyolítása végett közvetlenül kell tárgyalni a fenti pénzüintézetel.

F.

Az osztrák halpiacról a Zimmer rt.-tól nyert értesülés szerint az a hír jutott tudomásunkra, hogy az osztrák termelők érdekeik megvédéseért beadvánnyal fordultak kormányukhoz, kérve, hogy a halak eddigi vámját kilónként 60 garasra (= 48 magyar fillér) emelje fel. Mondanunk sem kell, hogy e kérelem esetleges honorálása a magyar halexportot igen súlyosan érintené. A németországi értékesítési viszonyok jelenleg igen kedvezőtlenek, ilyen osztrák vámemelés pedig az ausztriai kivitelünket úgyszólván lehetetlenné tenné. Pedig különösen a bécsi halpiac nagy jelentőségű felvevőhelye a magyar halaknak. A hír egyébként annál kevésbé érthető, minél jobban meggondoljuk Ausztria saját pontytermelésének csekély mennyiségét, mely megközelítőleg sem fedezheti szükségletét.

Tógazdasági teendők május hóban.

Meleg időjárás esetén el kell kezdeni az etetést. Az előirányzott összes takarmánymennyiségnek 10%-át májusban, 25%-át júniusban, 30%-át júliusban, 25%-át augusztusban, 10%-át szeptemberben szoktuk feletetni. Természetesen az időjárást és a halak étvágyát állandóan figyeljük, s csak annyit adunk, amennyit könnyen elfogyasztnak. A zsenge ivadéknak csillag ürtilisztet vagy árpa-lisztet, az egygyaras ivadéknak tóvizbe áztatott, darált csillag-fürtöt, árpadarát adjunk, vagy a viszonyokhoz képest borsót, zabot, rozst, tengerit, aszerint amint valamelyik olcsóbb, vagy könnyebben beszerezhető. A kétgyaras vagy időse b pontyoknak adott takarmányt nem kell daralni, csak 24 óráig beáztatni. Tengerit mérsékelten etessünk, mert halaink zsírosak lesznek, s a piac nem mindig veszi fel szívesen a túlzásos halat. Tisztán tengerivel lehetőleg ne etessünk.

Ne felejtjük el a trágyázást. Úgy az istállótrágyát kat. holdanként 1.5—2.0 q-t, mint a superfoszfátot 5—6 kg-ot, csónakról 10—14 naponként egyenletesen osszuk szét.

A hó vege felé rendszeren a vízinövényzetet is kaszálni kell. Növényzetel beárnyékolat tavak fél termést sem adnak. A növényzetet feltétlenül víz alatt kell lekaszálni, kisebb tavakban kézi kaszával, nagyobb tavakban csuklós kaszával, mely két csónakról kezelhető. Ha víz alatt vágjuk a növényzetet, a víz a gyökérzetbe behatol és elpusztítja azt. A lekaszált növényzetet ne hagyjuk a vizen úszni, mert a tavat beárnyékolja, hanem gyűjtsük kupacokba a tó szélén s hagvjuk trágyának a tóban. A kaszálást annyiszor kell ismételnünk, míg a tavak víztükre tiszta marad a növényzettől. Csupán a töltésekkel párhuzamosan lehet 1—2 m széles növényzetet meghagyni a hullámvérés elleni védelmiül.

Az időjárás szerint az ivatás sokszor májusra marad. Ennek végrehajtását az előző hóban már ismertettük. A zsenge ivadéknak vigyázzunk, s ha éjjeli fagyoktól tartunk, emeljük az ivató vízszintét, hogy az ivadékok a víz túlságos lehűlése el ne pusztítsa. Ha sok ivadéknak van, s azokat a tavakban kihelyezve külön táplálni akarjuk, adjunk nekik kukorica- vagy csillagfürttilisztet, de az etetőhelyet szükségesmő hálóval kerítsük körül, hogy a nagyobb halak hozzá ne férjenek.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint március hó folyamán a *nagybani* halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvizi élőponty	{ nagy	2:00 — — P
	{ közép	1:80 — — "
	{ kicsi	1:70 — — "
Édesvizi jegeltponty	{ nagy	1:80 — — "
	{ közép	1:50—1:60 "
	{ kicsi	1:50 — — "
Balatoni fogassüllő	{ I. oszt.	— — — — "
	{ II. oszt.	— — — — "
	{ III. oszt.	— — — — "
	{ IV. oszt.	— — — — "
Dunai süllő	{ I. oszt.	5:00 — — "
	{ II. oszt.	4:00 — — "
	{ III. oszt.	3:50 — — "
	{ IV. oszt.	3:00 — — "
Harcsa	{ nagy	4:00—4:50 "
	{ közép	3:50 — — "
	{ kicsi	2:50—2:80 "
Csuka	{ nagy	2:60 — — "
	{ közép és kicsi	2:00 — — "
Compó		1:70 — — "
Kecsege		— — — — "
Kárász		1:60 — — "
Őn		— — — — "
Balatoni keszeg		— — — — "

Forgalom kissé élénkebb, irányzat lanyha.

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

MAGYAR
TÓGAZDASÁGOK R.-T.
BUDAPEST, V., SZÉCHENYI-UTCA 1.

TELEFÓN: AUTOMATA 122—37. SZ.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból SZÁLLIT tenyésztésre nemestörzsű egy- és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-ivadékat és fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Csór, Gelej, Hortobágy, Iszka-szentgyörgy, Konyár, Mike, Nagyláng, Őrspuszta, Pellérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogy-szentmiklós, Szabadbattyán, Tápiószecső, Tüsképusztáról és Varáslóról.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ
R.-T. HALNAGYKERESKEDÉS
BUDAPEST

Telep és iroda: IX, Csarnok-tér 5
Eláruló hely: IX, Közp. vásárcsarnok V, Széchenyi-u 1
Központi iroda: T.: Aut. 122—37

Telefonszám:

Nappal ■
Aut. 856-36.
Éjjel ■
Aut. 105-32.
Szállítási osztály József 348-48.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok r.t. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.

Nyomatott a váci kir. országos fegyintézet könyvnyomdájában.

ZIMMER FERENC
BUDAPEST

IX. KER. KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelthalat

Telefonszámok:

Központi vásárcsarnok: Automata 854—48.
Fiókház: V., József-tér Automata 816—79.
Iroda: VIII., Horánszky-utca 18. J. 335—39.

HALKERESKEDELMI R.-T.

STEINER MÁRKUS
HALNAGYKERESKEDŐ

Bizományi eladásokat is kedvező feltételek mellett vállal el. Telefon: Aut: 866—19.

Veszek és eladok bármily mennyiségű élő- és jegelthalat. Iroda: IX., Erkel-utca 11.

Budapest, IX. ker.
Központi vásárcsarnok.

HALÁSZHÁLÓ

puha insleg és kötél, hálófonal, para-fa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA
R.-T.-NÁL BUDAPEST

Főüzlet: IV. Ferenc József-rakpart 6-7
A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között
Telefón: Aut. 843—10.

Fiókház: VII. Thököly-út 16 szám
A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt
Telefón: József 361—71.

BARTA LIPÓTNÉ
HALKERESKEDŐ

Telefón:
IRODA: AUT. 850—71.
ÜZLET: AUT. 855—84.

BUDAPEST IX. KER.
KÖZP. VÁSÁRCSARNOK